

Onsdag klokken 12 (og lidt før)

Ved frokosttid er bordene fyldt. Tallerkenerne står klar, og dagens menu, gule ærter med medister, røget flæsk og kogt flæsk, finder vej rundt. Leo Pedersen har været i køkkenet og modtager flere roser for den velmagende servering. Her er ingen hastværk og ingen dikkedarer. Bare solid mad og godt selskab.

Rundt om bordet sidder De Grå Sæler. En flok pensionerede herrer med mange år på vandet og med hinanden. Nogle har kendt hinanden længe, andre er kommet til senere. Fælles er lysten til at mødes, tale sammen og holde fast i et fællesskab, også når sejlsæsonen holder pause.

Snakken går om både, ture og gamle oplevelser. Om havnen, verden udenfor og om planerne fremad. Næste større udflugt går til Tunø i maj 2026, og der bliver allerede nikket og smilet ved tanken.

Alle betaler for maden og det, de drikker. Alkohol fylder ikke meget. Stemningen er rolig, ordentlig og afslappet. Det handler ikke om at drikke, men om at være sammen. Det lille overskud ryger i frokostkassen, som bruges til transport og fælles udflugter. Nogle gange også til en gratis frokost, hvis den fleksible kasserer vurderer, at der er råd.

De Grå Sæler er åbne for nye ansigter. Gerne flere kvinder. Også dem, der endnu kun er på vej mod pensionen. De kaldes hylere, et venligt ord for dem, der lytter med og overvejer, om de skal være med.

Her er plads ved bordet. Til grin, samtale og et par timer i godt selskab. Og til et fællesskab, der, som en af sælerne siger, holdes sammen af morgenkaffe og frokost.

